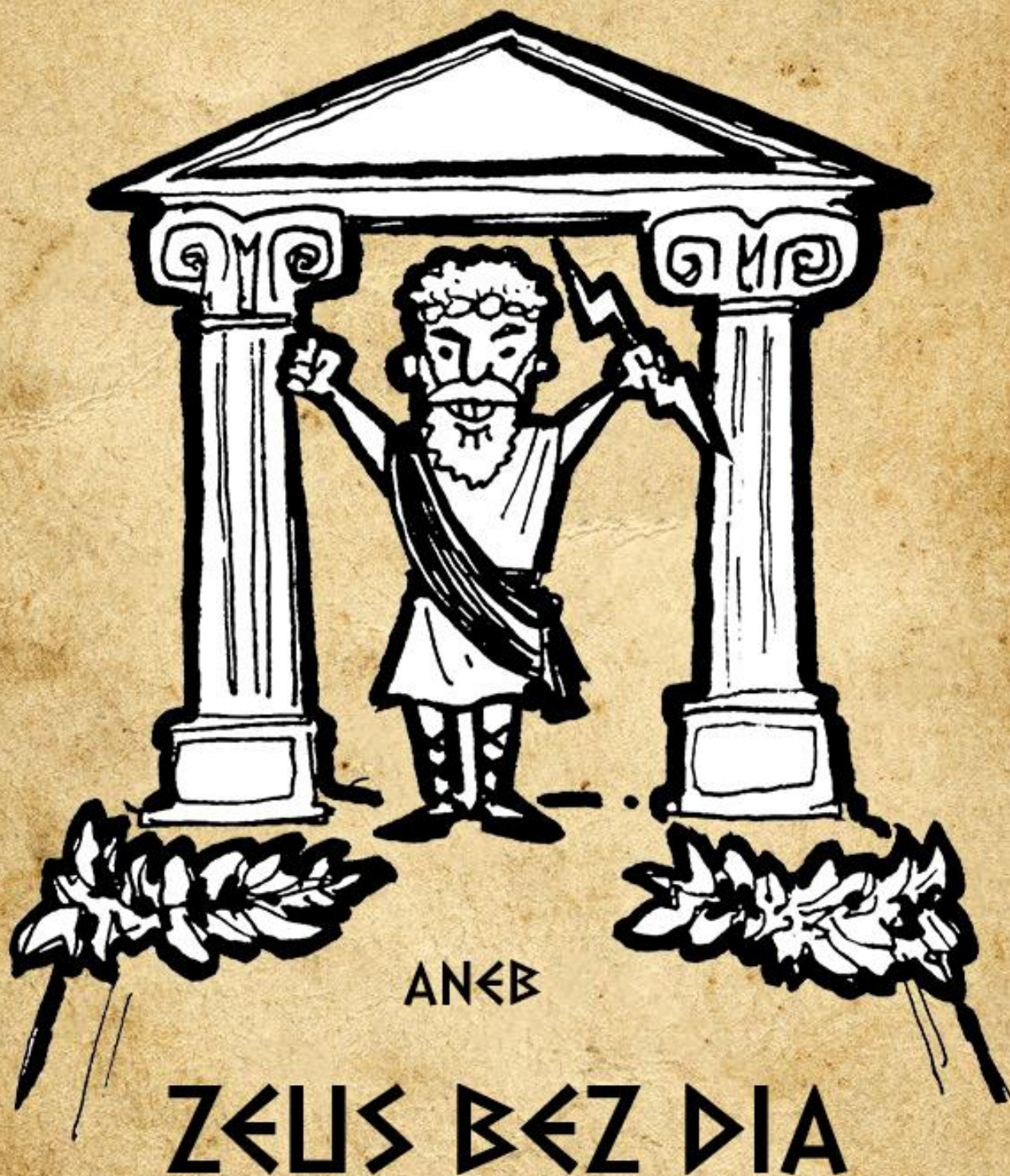

DOVOLENÁ NA OLYMPU

DENÍK TÁBORA ZBYSLAVICE 2023

DĚN PRVNÍ

1. ČERVENEC 2023

První den prázdnin a nám začíná každoroční dvoutýdenní dobrodružství zvané tábor! Ve 14 hodin jsme se sešli na Mlynářce, naložili batohy, banánovky s věcmi a vyrazili směr Zbyslavice. Po hodině jízdy jsme přistáli na návrší u kostela a odtud už šlapali pěšky. Při vstupu na táborovou louku nás okamžitě upoutalo návrší s antickými sloupy, osídlené bohy. Není pochyb, ocitli jsme se ve starověkém Řecku! Na Olympu dlel Zeus se svými dětmi Persefonou, Thálií, Erosem, Dionýsem a dalšími. Neskrývali svou radost nad příchodem smrtelníků. Zase se bude něco dít! Božstvo se zároveň po tisících letech v pracovním zápřahu touží vydat na zaslouženou dovolenou, koupilo si dokonce i poukaz a s průvodcem Cháronem jedou splouvat řeku Styx. Proto hledá své zástupce a ty si začali mezi smrtelníky vybírat. Vzniklo tak sedm sedmičlenných družstev, která budou usilovat o možnost za dva týdny stanout jako noví bohové na Olympu. Družstva se odlišují barvou své šerpy.

Poté jsme se ubytovali ve stanech, zjistili, že součástí tábořiště je nezvykle i trampolína a piáno, rozkoukali se a hned jsme dostali první úkol: pomocí bramborových tiskátek nazdobit svá bílá trika motivem hodným budoucích bohů, současně naše družstvo vybavit jménem a pokřikem. Když byl úkol splněn, nadešel čas večere, dodělávek a po setmění i čas táboráku.

S oddílovými hity, představováním se jednotlivých družin a koukáním do plamenů jsme vydrželi dlouho do noci. Ještě názvy družin, ucházejících se o své budoucí božství: Božátka, Ubožáci, OMD, Diovy hromoblesky, Valkýry, Obětí, Zlatička.

DĚN DRUHÝ

2. ČERVENEC 2023

V sedm nás vzbudilo pár veselých písní, následoval výběh na rozcvičku, hygiena a úklid. Po snídani jsme se dozvěděli, že se nám řečtí bohové zatoulali do okolí tábora, je třeba je najít a vyslechnout si jejich příběh, co jsou zač, co umí a do jakých zamotaných situací už se za svého života dostali. Tak družstva putovala kolem tábora, od každého boha zjistila také sídlo dvou bohů dalších, z nich si jednoho vybrala a vydala se za ním. Naslouchala božským pověstem a bájím, snažila se je co nejvíce uchovat v paměti. Po této první části hry nastala část druhá, ve které bylo třeba zužitkovat všechny ty zapamatované informace. Na úpatí Olympu pod dohledem samotného Dia družstva odpovídala na otázky, které kladli Prómétheus s Áresem. Odpovídalo se v pořadí, které určil hod kroužkem k čáře. Čím blíž, tím líp. Průběh byl napínavý a vyrovnaný, nakonec se z vítězství radovala družina OMD.

Po božské čočkovce s rizotem nastal čas odpoledního klidu, trvale doprovázený tóny píána a vrzáním trampolíny. Odpoledne nás bůh spánku Hypnos a bohyně Athéna seznámili s tím, jak stavět chrámy. A tak jsme se do toho pustili. Běhali jsme pro kameny, za ně u kameníka nakupovali sloupy – dórský, jónský, korintský, každý jinak zdobný a za jinou cenu. Ty jsme vybarvovali barvou družiny a v pravou chvíli je lepili na veliké šablony chrámů. Kromě toho jsme před každý vznikající chrám pokládali oběti, které jsme museli shánět jak jinak, než pomocí běhu. V této strategické běhačce si opět nejlépe vedli OMD.

V podvečer jsme se setkali pod Olympem, Zeus vyhodnotil dnešní soutěže a představil nám „bohoměr“, zařízení, které zobrazuje úspěšnost jednotlivých družin. Jedná se vlastně o skleněné válce, krmené Afroditinými slzami (perlami). Božský kovář Hefaiston oznámil podmínky pro získání orlích per: první za otužování, druhé za přespání v přístřešku a třetí za výrobek či činnost, o něm více až zítra. Pak zase hrálo píáno, vrzala trampolína a krátce před večerkou jsme se pod Olympem sešli naposledy, abychom odevzdali oběť bohům. Oběť má podobu divadla, které má bohům přinést dobrou náladu a zajistit tak, že nám zůstanou nakloněni. Dnes pod vedením Ezopa byla sehrána bajka *Kohout a liška*, kterou jsme záhy přejmenovali na *Kámen a slimák*.

DEN TŘETÍ

3. ČERVENEC 2023

Naše snění přerušila hudba. Začal další táborový den. V rychlém sledu následovaly ranní rituály - rozcvička, hygiena, úklid a snídaně. Vánočka s kakaem v nás ještě doznívala, když jsme se začali soukat do svých řeckých kostýmů. To kvůli focení na táborovou pohlednici. Zvěčnili jsme se s Olympem za zády a s bohy nad námi. Pak Zeus přečetl zcela nevýhodnou smlouvu, kterou dostal z podsvětí od Hádeše s Persefónou. Její obsah nasvědčoval tomu, že se v noci budou dít věci.

Poté se začalo odvíjet tvořivé dopoledne, související se ziskem třetího orlího pera. Kdo sobě zvolenou disciplínu po určitém počtu hodin tvoření a nácviku zvládne a prokáže to i před božskou komisí, tomu bude orlí pero uděleno. Možnosti byly tyto: 1. Výroba dřevěné misky, tedy práce s řezbářským náčiním. 2. Přejechod slackline různých šířek a délek. 3. Velkoprostorová tvorba z přírodnin, odborně zvaná landart. 4. Výroba tří žonglovacích míčků a žonglování s nimi. 5. Kutil – práce s pilou, sekerou, vrtačkou a jiným nádobíčkem. 6. Lukostřelba - střelba na cíl z podstatně větších vzdáleností, než bylo dosud zvykem. 7. Literát, neboli spisovatelské okénko, tvorba knihy i s její vazbou a ilustracemi. Tak tímto jsme se bavili po celé dopoledne. Zastavilo nás až obědové vepřo-knedlo-zelo. Po něm nastal čas hraní na klavír a vrzání trampolín, tedy odpolední klid.

Odpolední program rozjela další strategická běhačka. Král Midás, posedlý bohatstvím, získal od Satyra darem schopnost, že čeho se dotkne, to je zlaté. Vymyslel, že pomůže on nám a my jemu. My pro něj budeme těžit suroviny, které potřebuje, on nám za to bude dávat zlato. Začalo se těžit, suroviny se prodávaly na burze i v aukční síni, jejich cena se neustále měnila podle nabídky a poptávky. Do toho bylo ještě nutno vyhýbat se celníkům, kteří nás mohli odeslat do otroctví, a čelit ještě dalším nástrahám hry. Závěr patřil Midásovi, který zjistil, že nemůže jíst, protože když se jídla dotkne, třeba ústy, promění se v zlato. Spravila to očištná koupel v potoce. Nejvíc zbohatli opět OMD.

Po večeři jsme se bavili každý po svém, někdo hrál fotbal, jiní stavěli hráz na potoce, lučištníci stříleli z luků, dlabači dlabali své misky... S příchodem tmy se na Olympu objevila černá královna s černým králem, tedy samotní vládci podsvětí Persefona a Hádes. Popsali nám, jakým způsobem vypisovat prázdné podsvětní dokumenty, kde shánět potřebné údaje a jak s nimi nakládat. Vypuklo noční šílenství a běhání v rytmu samby, která zněla z porouchaného výtahu na zemský povrch. S úderem půlnoci už jsme spokojeně oddechovali do spacáků. Nejlépe se spalo vítězným Zlatíčkům.

DĚN ČTVRTÝ

4. ČERVENEC 2023

Třetí táborová noc za námi. Počasí nám zatím přeje, i dnešní den nás ze spacáků tahalo sluníčko. To bylo dobře, protože dnešek začal ranním otužováním. Kdo chce být hrdým nositelem orlího pera, musí se při rozvíčce ponořit až po krk do tůňky. Mladší po dobu tří dnů a jedné minuty, starší pěti dnů a dvou minut. Zájemců bylo hodně.

Po snídani nás Hermes a Chronos (Kubaš a Honzík) uvedli do své hry Božský gamebook. Během něj bylo možno na vlastní kůži prožít hned dvě z nepřeberného množství řeckých bájí. Děj jsme posouvali sami volbou, co se má státi v dalším pokračování příběhu. Byla to zábava, hrdinové přelézali hradby, pochovávali padlé, bojovali s příšerami, bavili se zpěvem, skládali královské proslovy, stavěli tábořiště, balili věci na dalekou cestu, oklamávali strážce... Závěrečná část hry byla čistě rétorická, využívala umění mluvit, což byla ve starém Řecku velice důležitá disciplína. Bylo potřeba vyargumentovat své protivníky, ostatní pak hlasovali, které družině se to povedlo lépe. Celkově hru dotáhly do vítězného konce Valkýry.

Po odpoledním klidu jsme vyrazili k nedalekému rybníku. Cestou jsme se ještě procvičili ve čtení mapy a pak už jsme naskákali do vody a plavali, cákali, mazali se bahnem, samozřejmě pod bedlivým dohledem svých instruktorů. K radosti z pobytu ve vodě přispěly i dvě nafouklé lodě. Po návratu jsme se pustili do sprchování a do psaní deníků, které jsme dosud zanedbávali.

Na večerním setkání pod Olympem byly vyhodnoceny soutěže, doplněn bohoměr, Eros (Alča) nadělila hlídky a služby všeho druhu a na závěr nás pobavila obětní scénka Vůl a žabák, ve které ale bohužel slimák na kámen nedolezl. *Chrrrr.....písk.....chrrrrr.....písk...* se krátce nato ozývalo tábořištěm.

DEN PÁTÝ

5. ČERVENEC 2023

Budíček nás probudil do pátého táborového rána. Rozcvička byla stejně jako včera zakončená otužováním v potoce, úklid stanů ukončilo jejich bodování a snídani buben, který nás svolal pod Olymp.

Dozvěděli jsme se, že nás čeká závod podle mapy. Stanovili jsme pořadí, ve kterém budeme ve dvouminutových intervalech vybíhat, dozvěděli jsme se legendu o Minotaurovi a jeho bludišti, vyslechli pár vět o pravidlech a vybavení a orientační závod mohl začít! Čas, kdy jsme čekali na start nebo na doběh ostatních, jsme si krátili děláním deníku, sprchováním... Ve svých kategoriích byli na zhruba hodinové trati nejrychlejšími běžci Ami s Aggy, Oťas s Tobim, Tonča, Marek, Jindra a Kubaš.

Rýže s masem potěšily naše žaludky, k trávení posloužil odpolední klid. Po něm jsme se vrhli na už známé činnosti, spojené se ziskem třetího orlího pera. Ožila slackline, vzduchem lítaly žonglovací míčky, kutilové kutili, spisovatelé spisovali, lukostřelci lukostříleli, miskaři dlátovali a landartisti malovali kameny. To jsme vydrželi několik hodin s krátkou přestávkou na meloun. Pak se na obzoru objevily černočerné mraky a očekávali jsme pořádný příděl vody. Naštěstí nás bouřka minula, deštík byl jen mírný.

Po večeri jsme se usadili v jídelně a zpívali za doprovodu kytar, ukulelí, bubnu, kazoo a piána. Bavili jsme se až do té nejhustější tmy.

DEŇ ŠESTÝ

6. ČERVENEC 2023

Olga Lounová a jiné hity nás vytáhly z postelí, po rozkoukání a vyčůrání jsme vyběhli na rozcvičku. Orlopéřáci se protáhli po krk potokem, všichni pak absolvovali ranní běhy, každodenní sprint na 50 metrů. Po chutné snídani jsme se sešli pod Olympem, na kterém kromě Dia setrvával ještě Prométheus. Od něj jsme se dozvěděli, že dnes vypuknou Olympijské hry. Hned nato přiběhl s pochodní běžec Iva a zažehl olympijský věčný oheň. Hry byly zahájeny a my jsme se vrhli do zápolení. Disciplín bylo deset, kolovali jsme na nich s celými družinami a snažili se vybičovat k co nejlepším výkonům. Byly to tyto: hod kladivem, běh na 600 stop, kriket, skok daleký, závod spřežení, běh maratónský, lukostřelba, vzpěr, vrh koulí a běh na chůdách. Soutěžili jsme až do oběda, olympijskými vítězi se stala družina Valkýry.

Kuchařky Wěrka, Pája a Iva nás uhostily výtečnou česnečkou a špenátem s bramborami. Následoval odpolední klid, během nějž neutichaly zvuky klavíru, trampolíny a šplouchání v potoce. Na závěr klidu jsme se dozvěděli, že se máme ustrojít do lesa na bojovku. Hurá!!! Vyrázili jsme na červené proti modrým. Tahle strhávačka barevných fáborků z paže nemůže na žádném šípáckém táboře chybět. Pak se ještě chvíli vymazlovaly deníky, neboť se dnes odevzdávaly k ohodnocení.

Pak jsme si pochutnali na těstovinách se sýrovou máčkou a krátce nato jsme se sešli pod Olympem. Vyhodnotila se olympiáda, rozdaly hlídky a slimák převálcoval kámen. Pak jsme vyrazili do lesa na dřevo a se setměním jsme se sesedli kolem ohně a zpívali a zpívali. V jednu chvíli byli vyzváni nejmladší členové skupin, vzali si družinové drachmy (platidlo) a vyrazili tmou do Théb, kde je čekala vyhlášená věštírna. Věštkyně spatřily svým jedním okem v budoucnosti určitá slova a předaly jim je krásně zvěčněná na kamenech. Mezi slovy byla například tato: hlína, kámen, Olymp, dřevo... Kdoví, co se z toho vyvrbí. Dobrou noc.

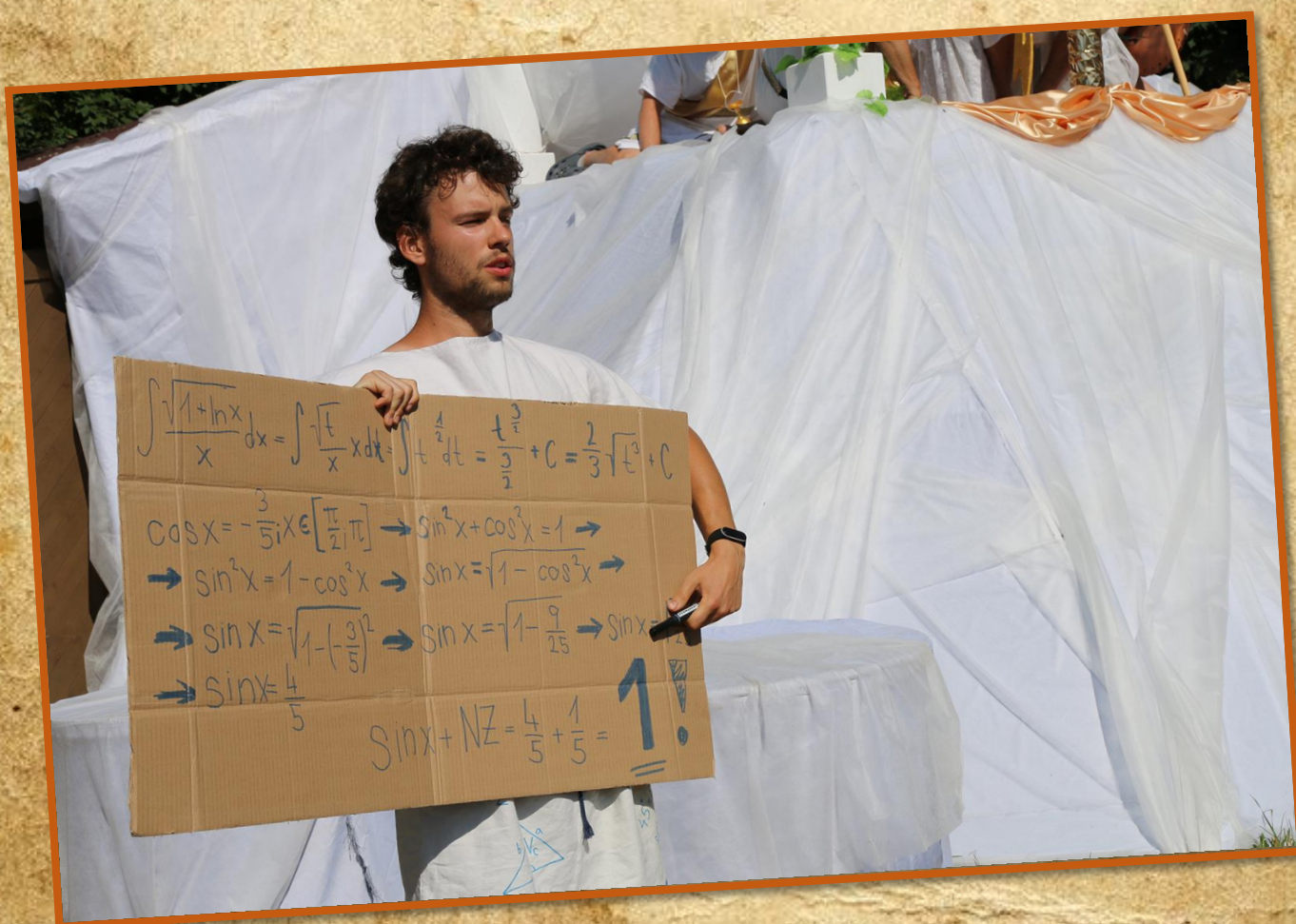

DĚN SEDMÝ

7. ČERVENEC 2023

O půl hodinu posunutý budíček a Ondrašova jógová rozcvička zahájily sedmý táborový den. Po snídani se přibelhal Zeus, zmožený božskou chřipkou, spolu s ním i Hefaistos, Áres, Dionýsos a Prométheus. Trvalo jim hodnou chvíli, než se vyšplhali na Olymp. Cítili se hrozně a hledali východisko z této situace. Přichomejtl se tu Pythagoras, a ten náročným výpočtem stanovil, že řešení existuje jedno jediné: sehnat zlaté rouno, které dodává energii, zdraví a nesmrtelnost. Obrátili se na smrtelníky, zda jim v této svízelné situaci pomohou. Kromě Mrkve všichni souhlasili. Sbalili se na dalekou cestu, od Pythagorase získali první indicii. Měla formu rozstříhaného obrázku se záhadným nápisem na druhé straně. Družiny postupně složily obrázek a vydaly se na cestu od šifry k šifře, od rozcestí k rozcestí. Někde jim to drhlo, jinde to šlo jako po másle, po 12 kilometrech a jedné kofole v Zátiší družstva postupně poklekla před králem Aiethesem a poprosila jej o zlaté rouno. Panovník nejednal hned, pro tak těžké rozhodnutí potřeboval do rána čas na rozmyšlenou.

Tak jsme si našli vhodné místo na přespání, část si postavila stany, část přístřešky, za které mohli získat orlí pero, a zbytek se rozhodl ulehnout pod širákem. Pak zaplápolal ohýnek a my jsme si opékali buřty a zpívali, tentokrát bez hudebního doprovodu. Nakonec jsme zmoženi únavou padli do pelechů.

DEN OSMÝ

8. ČERVENEC 2023

Probudili jsme se nezvykle uprostřed lesa. Po rozcvičce jsme skládali stany, rozebírali přístřešky a balili batohy. Kdo měl hotovo, pomohl s chystáním snídaně. Tu jsme také snědli a již podruhé jsme předstoupili před krále Aithea. Oznamil nám své rozhodnutí, že zlaté rouno předá tomu, kdo splní tři úkoly: 1. Posbírá dračí zuby přímo před dračí slují. 2. Zuby zasadí, aby z nich vyrostli vojáci. 3. Tuto novou dračí armádu porazí v boji. Zní to hustě, že? Nebylo nač čekat, rozdělili jsme se na dvě skupiny pod vedením Oktana a Jindry, které se o nemožné pokusí. Vydali jsme se před dračí sluj a začali sbírat. Bohužel konkurenční tým měl stejný úmysl a tak bylo nutno si vzájemnou nevraživost vyřizovat papírovými koulemi. Tím se sběr zpomalil, zato zdobrodružnil. Zuby byly posbírány, úspěšnějšími nálezci byli modří. Pak jsme se přesunuli na území, ve kterém bylo vytýčeno sedm políček, určených k sázení zubů. V této druhé hře šlo o to obsadit políčko členy družstva stejné barvy nebo na nich alespoň získat barevnou nadvládu. Obsazování políček bylo vrtkavé, každou chvíli patřila někomu jinému. I tady se bojovalo papírovými koulemi a navíc se používaly štíty. Po hodinovém napínavém průběhu se z vítězství radovali červení. Skóre bylo srovnáno, k rozhodujícímu středu jsme se sešli na louce. Král stanovil podmínky boje a odjel ve svém zlatém kočáře. Družstva se měla vzájemně zneškodňovat vytrháváním šátků, zastrčených za pasem. Ve vyrovnané bitvě se lépe vedlo červeným, zlaté rouno nakonec převzala Stella.

Vrátili jsme se k batohům a vydali se na zpáteční cestu do tábora. Většina si cestu zkrátila o třetinu jízdou lesní tramvají, ale byli i takoví, kteří chtěli šlapat pěšky celou trasu. Ke svým stanům jsme se vrátili po páté hodině. Vyalili jsme si batohy, osprchovali se a povečeřeli.

Na setkání pod Olympem dnes Zeus nepřišel po svých, nýbrž byl přinesen v rakvi v polomrtvém stavu. V čele průvodu kráčela smrtka. Položili Dia pod Olymp a Stella jej přikryla zlatým rounem. Stal se zázrak! Zeus po chvíli ožil a byl schopen vystoupat až ke svému trůnu na vrcholu. Byl tak šťasten, že nás všechny pozval na oslavu. Ta také za chvíli vypukla, Zeus si s námi připil ze zlatého ananasu a pak už se hodovalo, pilo a tancovalo při výtahové hudbě.

DĚN DEVÁTÝ

9. ČERVENEC 2023

Až do snídaně táborové ráno jako každé jiné. Po snídani se na Olympu zjevila Eros a postěžovala si, že ten tábor nějak nemá štávu, že se máme málo rádi a že se s tím musí okamžitě něco udělat. A protože pod Olympem přizvukoval ve stejném duchu i Herakles, pustili jsme se do nápravy. Šlo o to vybrousit svou sílu, krásu, statečnost, kreativitu a moudrost, nejlépe na rovných 100 %. Pomocí plnění rychlých úkolů typu namaluj se před zrcadlem, tancuj, zpívej, skákej přes švihadlo, kresli se zavázanýma očima, bojuj s imaginárním nepřítelem, vytvoř hrdinskou sochu ze svého těla, choď na chůdách, napiš co nejvíc lichotek, zapamatuj si Ludolfovo číslo na co nejvíce míst, slož grafický důkaz Pythagorovy věty... Kromě toho, že díky těmto hříčkám stoupaly vlastnosti každého jedince, co pět minut byly vylosovány páry, které plnily úkoly párové a ladily svou reputaci. Ta mohla díky vzornému souznění stoupat, díky hádkám a neochotou ke spolupráci zase klesat. Jinou možností, jak zvyšovat či snižovat svou reputaci, byla „intimní“ zpověď u boha Dia. Nejdokonalejšími z nejdokonalejších se nakonec ukázala Božátka.

Po obědě jsme se vydali zaskotačit si a zaplavat na rybník, neboť sluníčko bylo dnes ve vrcholné formě a žhavilo o sto šest. To byla moc příjemná hodinka. Po ní jsme pokračovali ve svých činnostech, spojených se ziskem orlího pera za šikovnost. Misky dostávaly svůj konečný tvar, spisovatelé zaplétali své zápletky, trójský kůň mohutněl, sleklajnosti tvořili své osobní rekordy, šípy lukostřelců svištěly z větší vzdálenosti... Pod Olympem jsme se sešli netradičně už před večeří. To proto, neboť samotná večeře dnes měla probíhat v párech a bylo třeba páry vytvořit. Jako první si vybírali jednotlivci z dopolední hry, kteří byli ve všech vlastnostech stoprocentní. Bylo jich asi patnáct. Když byly dvojice utvořeny, zasedli jsme v šapitó u stolů pěkně proti sobě a krmili se z jednoho společného ešusu. Byly bohužel špagety s červenou omáčkou ☹️. Když byla tato legrace u konce, začala hrát taneční hudba. Ta všechny zvedla z lavic a trsalo se a trsalo a... V jednu chvíli jsme si museli protřít oči, jestli nemáme vidiny. Až z dalekého Islandu za námi na tábor přijel sám Mohy!!!

Když byly nohy utancované, přesunuli jsme se do jídelny a pokračovali zpěvem písniček a čtením dávných příběhů. Zároveň se dva členové družin odebrali do slavné thébské věštírny, kde získali další důležité indície. K čemu? To kromě věštkyň zatím nikdo netuší.

DĚN DESÁTÝ

10. ČERVENEC 2023

Ze zdi na mě tupě zírá po trezoru černá díra... zní z reprobodny a je tu další ráno! Veselé písničky, veselá rozcvička, veselé otužování, do toho všeho už pražilo sluníčko. Voda v potoce klesla, je jí teď opravdu málo. Avšak s minimem vody se objevily na dně celé račí rodinky. Kde jinde spatřit pohromadě třeba osm velkých raků a o kousek dál račí mateřskou školku. Neuvěřitelná podívaná!

Během dopoledne se vybrušovaly dovednosti a výrobky na orlí pera, jedna z posledních příležitostí je dotáhnout do zdárného konce. V pilné práci jsme vydrželi až do oběda. Po obědě a odpoledním klidu se na Olympu objevil Apollón, pronásledovaný Thálií. Vyčítala mu, že spotřeboval všechnu mouku na svůj pokus s číslem pí, který mu poradil Pythagoras. Obrátil se na nás o pomoc a v tu chvíli se rozjelo nošení mouky na lžících přes celou šířku louky. Navíc byla cesta ztížená gumovou pavučinou, kterou bylo nutno přeskákat, a podlézáním klády. Vše probíhalo za doprovodu muziky a jakmile hudba přestala hrát, museli jsme zkamenět. Kdo se pohnul, vysypal mouku a šel znovu. Kotlíky se plnily bílým práškem, nejvíce jej přepravily OMD. Pak se zatáhlo a začalo pršet. Chvíli jsme schovávali věci a zavazovali stany a pak jsme déšť nedéšť pokračovali ve hře. Druhá část už soutěžní nebyla, šlo v ní o zhotovení ohniště, rozdělání ohně, uhnětení těsta a o smažení placek. Každá družina navíc obdržela táč plný zeleniny, šunky, kečupu a dalších surovin, ze kterých bylo potřeba ukuchtit náplň do placek. Zvládli jsme to i v dešti! Nebyl nijak prudký, ale byl. Tím si družiny zhotovily večeri, hladovci se dokrmili ještě topinkami, opečenými na peci.

Jakmile deštík ustal, sešli jsme se pod Olympem, jako vždy se vyhodnotily soutěže, rozdaly noční hlídky a opět jsme zatleskali večerníčku se slimákem a kamenem. Potom nejstarší členové družin odcházeli do šapita pro svou věštbu. Za družinové drachmy získali od věštkyní, které viděly jediným společným okem, spoustu rad a také slovo do společného osudu. Osudovými slovy se už přes den zabývali někteří koumáci, různě je řadili a vymysleli systém, kdy jim slova začala dávat smysl. Tak uvidíme, co se z toho vyvine. Následovalo snění pod dohledem a ochranou bohů.

DĚN JEDENÁCTÝ 11. ČERVENEC 2023

První tradičně vstala služba v kuchyni a pustila se do přípravy snídaně. S úderem sedmé hudba vzbudila všechny ostatní. Rozcvičku dnes vedl Inža alias Hypnos a byla boží. Ještě před snídaní skupinka chytrolínů rozluštila věštbu na kamenech. Slova byla seřazena podle barev na bohoměru a čísel v souvislou, smysl dávající řadu: OLYMP – MOST – NÁSLEDOVAT – POTOK – PROUD – LOUKA – CESTA – ZLATÉ – STUHY – POKRAČOVAT – DOLŮ – CESTA – JOSEF – KÁMEN – BARVA – LOUČKA – DŘEVO – STOPY – HLÍNA – LOPATA – CÍL. Začátek byl jasný, ale co ten Josef? Po snídaní jsme vyrazili, vyzbrojení lopatami a krumpáčem. Šlapali jsme podél potoka po louce a cestě, pak po zlatých fáborcích, nato z kopce kolem Josefa (jméno na závoře, kdo za ni odpovídá), dále byla cesta značená barevnými kameny a dřevěnými stopami. Po zdržení, zaviněném kopáním na nesprávném místě, jsme došli do cíle a tam jsme vylopatovali schránku s dopisem. Jeho obsahem bylo sdělení, že naše přeměna v bohy je takřka u konce a je třeba vykonat to poslední - hrdinský čin. Konkrétně vyrazit na dlouhou cestu a přinést z ní ambrosii, pokrm zajišťující božskou nesmrtelnost.

Po návratu na tábořiště jsme se pustili do obhajoby orlích per. Napřed přišli na řadu lukostřelci. Zkušeně zasahovali terč, pak nám předvedli i střelbu poslepu, během níž Anička trefila desítku (!). Výborné výkony předvedli i sleklajníci. Mnozí nechápali, co se dá za několik táborových půdnů natrénovat. Skvostná podívaná. Pak jsme se věnovali landartu, uměleckému zkrášlení okolí. Výtvarníci nám předvedli kamenný oddílový znak a jezírko s plážemi v korytě potoka, vesnici Dřevákov a klidovou zónu s houpačkou a stezkou pro bosé nohy. Pak se před zraky ostatních ještě chvíli smažili žongléři. Pohazovali si třemi, Krťa dokonce čtyřmi míčky! Řezbáři se pochlubili svými lipovými miskami se lžícemi a spisovatelé přečetli úryvek ze své knihy Boží posel. Závěr patřil triumfálnímu příchodu Trojského koně, ukrývajícího všechny své autory.

Sladký oběd všem chutnal, po něm následoval odpolední klid a hra „Nošení sov do Athén“. Sovy byly válečky s obrázkem, které se přemísťovaly pomocí jeřábů z gumíček a provázků přes překladiště až do šapitó., kde musely být uloženy s velkou přesností. Cestou nosiče skrápěly vodou ze stříkaček konkurenční týmy. Nejlépe si vedla Božátka. Potom jsme ještě hodnou chvíli mastili softball, ringo, fotbal, mólki a kubb. Každý podle chuti. Na večerním setkání pod Olympem jsme zjistili, že je třeba se sbalit na splnění Velkého úkolu, za kterým se vyráží hned ráno. Zlatíčka předvedla herecky i divácky náročné divadlo o hrdinovi Perseovi.

DEŇ DVANÁCTÝ

12. ČERVENEC 2023

V 6:00 vstávala nejstarší skupina, která vyrážela na autobus. Potom se v určitých intervalech budily ostatní party a po snídani a dobalení batohu vyrážely na svou cestu vykonat hrdinský čin a přinést ambrosii.

Trasy byly čtyři:

1. Skupinka těch nejmladších (Alex, Ringo, Fifo, Luky, Matěj, Táďa, Amy, Markétka, Zoe a Gapík) vyrazila pod vedením Ivy, Tomka a Mary na velký okruh kolem tábora. Našlapali i s batohy přes 20 km, ambrosii našli u hráze rybníka Tísek, přenocovali v lese nedaleko Bítova.

2. Druhá skupina ve složení Aggy, Ella, Nikol, Terka, Tobi, Kryštof, Matěj a Trpaslík, vedená Alčou, Hulkem, Mohym, Kubašem a Natálkou, vyrazila autobusem a vlakem do Hradce nad Moravicí a odtud údolím řeky Moravice až do Vítkova. Našlapali 24 km a ambrosii si vyhrabali ve sklepení hradu Vikštejn. Na hradě také přespali.

3. Partička Fanda, Brumík, Jeník, Kuba, Otík, Barča, Maruška, Lída, Andy, Maty, Robin, Oťas a Mrkev v čele s Ingem, Yourym a Ondrašem si vyšlápla přímo z tábora a po skoro 30 km doputovala přes hory a doly k jezeru Štěrkovna a do Děhylova. Nálezíště ambrosie našli u válečné pevnosti na vrchu Padařov, noc strávili ve stanech a přístřešcích nedaleko Háje ve Slezsku.

4. Nejstarší (Majda, Tonča, Miky, Dorka, Anička, Stella, Marky, Zuzka, Táďa, Marek, Gap, Evžen, Franta, Worel a Ježek, k tomu Butom, Okty, Honzin, Bony a Marťas) se vydali do Slezských Beskyd z Návsí do Třince. Se značným převýšením našlapali po polské hranici přes 30 kiláků. Ambrosii si vyzvedli na vrcholku Babí hory a noční velký slejvák přežili mezi nákupními vozíky pod střechou Kauflandu v Třinci.

DEŇ TŘINÁCTÝ

13. ČERVENEC 2023

Po odpoledním příchodu do tábora jsme spolykali teplou polévku, dali si sprchu a postarali se o své mokré věci. Pak jsme si užívali klidu, někteří zalehli ke spánku, jiní šperkovali deníky a Juris jim k tomu zpíval a hrál na piano.

Potom se chystalo občerstvení na večerní slavnost. Každá skupina za peníze, které ukrývala sluneční hůl, přivezla hromadu dobrot a bylo třeba je rozdělit a načančat na talíře a tácy. Pak jsme se slavnostně oděni sešli pod Olympem. Do bohoměru byly dosypány poslední Afrodityny slzy, díky vzájemné pomoci všechny skupiny dosáhly božské úrovně. Poté družiny vystupovaly postupně na Olymp, kde pozřely ambrozii a staly se z nich bohové. Jako poslední stánuly na vrcholu Valkýry, které jakožto nejúspěšnější tým převzaly vládu nad celým božím světem. Zeus a ostatní jim ochotně přenechali místo a s radostí se odebrali na svou vysněnou dovolenou. Valkýrník Táďa nás ve své nové funkci pozval na hostinu a rozjela se bohovská žranice. Začala smaženým sýrem s bramborovým salátem a pokračovala na cestách nakoupenými dobrotami. Když jsme byli namlsaní, předstoupily jednotlivé skupiny a povyprávěly všem o svých hrdinských poutích. Nocování u Kauflandu, boj s deštěm, hledání ambrosie, noční návštěvníci hradu, zapomenutá sluneční hůl, ..., o zážitky rozhodně nebyla nouze! Pak došla řada na Ezopovy fotky. Díky nim jsme si připomněli průběh celého tábora hezky den po dni.

A to už byl čas na spánek, kterého bylo třeba jako soli.

DEŇ ČTRNÁCTÝ

A PATNÁCTÝ

14., 15. ČERVENEC 2023

Předposlední den tábora. Olymp už získal své nové osazenstvo, boží hra na bohy je za námi. Dnešek jsme strávili bojovkami na louce (Vlajky, Hutututu), koupáním se v rybníce, vyšperkováním deníků. Souběžně se zábavným programem se ale i dlouho pracovalo: z povrchu zemského zmizel Olymp, rozebrána byla sušárna, ešusovníky, hřiště na ringo, lučištnická střelnice, vyčištěna a odvezena byla kuchyňská kamna, pařák...

Se setměním jsme se sesedli kolem táboráku, u kterého nechybělo kromě písniček také pasování nových účastníků a vyhodnocení táborových soutěží. Odměnění byli ti, kterým se nejlépe dařilo v ranních bězích, v úklidu stanů nebo vlastnili vymazlený deník. Tábornicí tohoto roku se stala díky svým výsledkům, pracovitosti a dalším kladným vlastnostem Anička!

Poslední den jsme vstali, posnídali, pobalili se, rozloučili jsme se s loukou, která nám dala tolik nových zážitků a vyrazili ke kostelu na autobus. Před polednem už jsme se ocitli v civilizaci, jako na zjevení jsme koukali na kohoutek s teplou vodou a splachovací záchod.

TAK ZASE ZA ROK!

